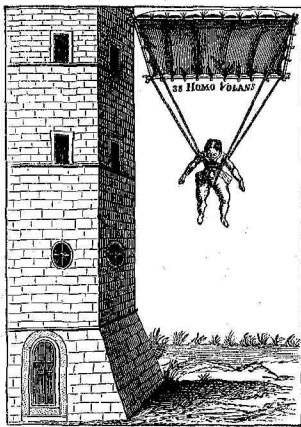
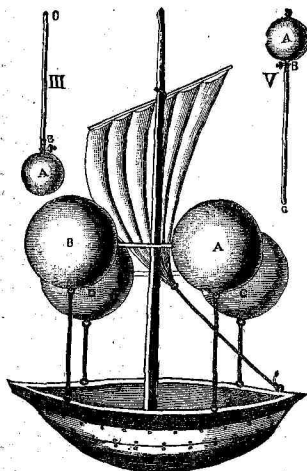

νεται, ὅτι τὸ τόσο ἐμφυῶς ἐπινοήθην σχέδιόν τοῦ ἦτον ἀνεκτέλεστον διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι ἡ ἔξωθεν πίεσις τοῦ ἀέρος θὰ κατεσυνέθλιβε τὰς λεπτὰς τῶν σφαιρῶν του παρειάς. Αἶαν ὅμως ἀξιοσημείωτος εἶνε μία παρατήρησις τοῦ θεοσεβοῦς τούτου λειτουργοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἐν ἣ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ὅπως μὴ ποτε ἐπιτρέψῃ ὁ Θεὸς νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἰδέα τοῦ αὐτοῦ — καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς ἐπικινδύνου ἀνατροπῆς, ἣν ἡθέλεν ἐπιφέρει ἡ ἀεροπορία εἰς τὸν βίον τῶν λαῶν τῆς ὑψηλίου!

Τὸ ἀλεξίπτωτον τοῦ Βεράντζιο.

Δεῖξωσιν αἱ ἐξῆς γραμμαῖ. Πρὸ ὀλίγου χρόνου διεδόθη ἀπὸ τῆς Γαλλίας ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα ἡ ἀπροσδόκητος εἰδησις, ὅτι τὸ δύσκολον τοῦτο αἰνίγμα, τὸ ὅποτον ἐπὶ αἰῶνας ὀλοκλήρους μάτην ἀγωνίζετο νὰ λύσῃ ἡ ἀνθρωπότης, ἐλύθη ἐπὶ τέλους καὶ ὅτι ὁ πεπερασμένος νοῦς τῶν θνητῶν κατῴρωσε νὰ γίνῃ αὐθαίρετος κύριος καὶ τῶν αἰθερίων ὠκεανῶν.

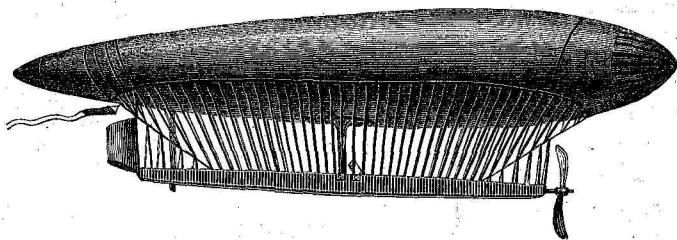

Τὸ ἀεροκίνητον τοῦ Λάνα.

Καὶ πραγματικῶς τῇ 9. Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους (1885) ἤρθη ὁπὸ τῆς πεδιάδος τῆς γαλλικῆς πόλεως Meudon ἀεροκίνητον, ἔχον σχῆμα ὑπερμεγέθους σιγάρου, ἤρχισεν, ἀνελθὼν εἰς μέγα ὕψος, νὰ κινῆται πρὸς τὸ χωρίον Villacoublay, περιέγραψεν ἐνταῦθα μεγαλοπρεπῶς μέγαν κύκλον καί, τούτου γενομένου, ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὸν ἄφ' οὗ ὠρμήθη τόπον μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας. Τὸ γεγονός τοῦτο, πολλὰκις ἐπαναληφθέν, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἀεροναύτης κατῴρωσεν οὐ μόνον νὰ διασχίσῃ τὴν ἐναντίαν τοῦ ἀνέμου φοράν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν τόπον, ἀφ' οὗ ἤρθη εἰς τὸν ἀέρα. Ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐξεθέσαμεν ἐν ὀλίγοις ὅλα τὰ μέχρις ἐσχάτων τῶν χρόνων γεγόμενα πειράματα τῶν διαφόρων ἀεροναυτῶν, εἰδομεν δέ, ὅτι πάντα ταῦτα, ὅσον εὐφυῶς καὶ ἀν ἐξετελοῦντο καὶ ἐσχεδιάζοντο ἐπὶ τοῦ χάρτου, πάλιν ὅμως εἶχον τόσας ἀτελείας, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ποτέ καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐλπίς περὶ οἰαςδήποτε χρησίου πραγματοποιήσεως αὐτῶν.

Τὸ ζήτημα ὅμως εἰσῆλθεν εἰς νέον στάδιον διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος Γάστωνος Tissandier

καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀλβέρτου, οἵτινες ἐν ταῖς δοκιμαῖς των ὡς ὥστικὴν δύναμιν μετεχειρίσθησαν τὸν ἠλεκτρικὸν. Δι' αὐτοῦ κατῴρωσαν μὲν νὰ δώσωσιν εἰς τὸ „ἠλεκτρικὸν ἀερόστατόν“ των ἰδίαν ταχύτητα 3 μέτρων ἀνὰ πᾶν δευτερόλεπτον, ἀλλ' ὅπως δὴποτε πάλιν δὲν ἠδύναντο διὰ τόσο σμικρὰς δυνάμεις ν' ἀντιπαλαίσωσι ἔστω καὶ πρὸς τὴν ἐλαφροτάτην πνοὴν τοῦ ἀνέμου. Πεπωμένον ἦτο, φαίνεται, ὁ στέφανος τῆς δόξης νὰ ἐπιστέψῃ γάλλων ἀξιωματικῶν τὰς κεφαλὰς, τῶν κκ. Ρενάρ καὶ Κρέπς, οἵτινες μετὰ ἐμβριθεῖς καὶ πολυμύχους ἐρεῦνας ἐφεύρον μίαν ἰδιαζόντως ἐλαφρὰν καὶ ἐν ταῦτῳ δραστηρίως ἐνεργοῦσαν ἠλεκτρικὴν μηχανήν, δυνάμει τῆς ὁποίας παρείχετο εἰς τὸ ἀεροκίνητον ταχύτης μείζων τῆς μέχρι τοῦδε συνήθους. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι μετὰ τὴν πρώτην καὶ τελείως ἐπιτυχῇ τοῦ πειράματός των ἐκτέλεσιν ἐπεχείρησαν καὶ ἕτερα, καθ' ἃ ἀπέδειξαν, ὅτι πραγματικῶς δὲν εἶχον ἀναλάβει ματαίως καὶ ἀγρόνως τὸ μέγα καὶ ἐπίμοχθον ἔργον τῆς τελειοποιήσεως τοῦ ἀεροστάτου. Δὲν εἶνε δυνατόν φυσικῶς ν' ἀρνηθῇ τις, ὅτι αἱ συσκευαὶ των δὲν εἶχον καὶ τινὰς, μικρὰς ἄλλως καὶ ἐπιδεκτικὰς ἐπανορθώσεως, ἐλλείψεις, ἀλλ' ἐν γένει εἶνε ἐπίσης φυσικὸν καὶ ὄχι ἀδύνατον, ὅτι καὶ ταύτας θὰ δυνά-

Τὸ τέλειον ἀεροκίνητον τῶν κκ. Ρενάρ καὶ Κρέπς.

θῶσι ν' ἀναπληρώσωσι καὶ νὰ καταστήσωσι τὸ ἔργον των τελειότατον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις.

Περὶ τοῦ νέου τούτου ἀεροκινήτου κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἀξιωματικῶν Κρέπς καὶ Ρενάρ γινώσκουμεν, ὅτι ἔχει μῆκος 50,42 καὶ πλάτος 8,40 μέτρων, καὶ ὅτι ἡ ἐν τῇ σκάφῃ ἡ λέμβῳ τοποθετημένη ἠλεκτροδυναμικὴ μηχανὴ παράγει δύναμιν 9 περίπου ἵππων. Τὸ ὅλικόν βάρος τοῦ ἀεροστάτου συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ τῶν ἐπιβατῶν δὲν πρέπει νὰ ᾖνε μεγαλείτερον τῶν 2000 χιλιογράμμων. Ἐν τῇ παρατεθειμένῃ εἰκόνι βλέπομεν δεξιόθεν τῆς λέμβου τοῦ ἀεροστάτου τὴν ἐναέριον ἑλικά, ἀριστερόθεν δὲ φαίνεται προεκβάλλον ὑπὸ τὴν ταινιοειδῇ σημαίαν τὸ πηδάλιον. Περισσότερας λεπτομερείας περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διασκευῆς καὶ λειτουργίας τοῦ μηχανήματος τούτου δὲν δυνάμεθα ἀτυχῶς νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, καὶ τοῦτο διότι οἱ ῥηθέντες ἐφευρέται καὶ κατασκευασταὶ ἕνεκα ἰδίων λόγων ἠρνήθησαν μέχρι τοῦδε νὰ καταστήσωσιν αὐτὰς γνωστὰς εἰς τὸν κόσμον. Ἡ ἄλλως δεδικαιολογημένη καὶ σεβαστὴ αὐτὴ ἐχεμύθεια ἀφαιρεῖ μὲν τὸν λοιπὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ σχηματίσῃ καὶ νὰ ἐκφέρῃ μίαν οἰανδήποτε θετικὴν καὶ ἀσφαλῆ κρίσιν περὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας καὶ σπουδαιότητος τοῦ ἐφευρήματος τούτου, δὲν παρεμποδίζει ὅμως ἡμᾶς τοῦ νὰ ἀπονεύωμεν εἰς τοὺς φιλοπόνους καὶ νοήμονας γάλλους τὸν δίκαιον ἔπαινον καὶ νὰ ἐπευχθῶμεν αὐτοῖς εἰς τὸ μέλλον μεγαλείτερα κατορθώματα ἐπ' ἀγαθῇ συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος.